

ΙΠΠΟΤΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Η ΚΑΤΑΡΑ ΤΗΣ ΠΕΡΓΑΜΕΝΗΣ

ΤΟΥ ΜΙΣΕΛ ΖΕΒΑΚΟ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

«Ο Τιμπώ σκέφθηκε λίγο, και κατόπιν κατακίτρινος κι' αποφασιστικός, φώναξε:

— Κύριε, αγοράζω το άλογό σας για έξηντα τάλληρα!... Κ' είμαι πρόθυμος μάλιστα να σας μετρήσω τα χρήματα άμέσως!

«Ο Ρασκάς λαχτάρησε, ακούγοντας το κολοσιαίο εκείνο ποσό. Άλλά συγχρόνως, πηδώντας στη σέλλα του άλόγου του, άπάντησε δισταχτικά:

— Λυπούμαι, μά την πίστι μου, κύριε!... Δέν μπορώ όμως να πουλήσω το άλογό μου, γιατί ή γυναίκα μου θά μου βγάλη τα μάτια, άν τώ μάθη!... Άντίο λοιπόν, κύριε ξενοδόχε, κι' ευχαριστώ για την όμελέττα σου!

— Σταθήτε, άδελφέ, μία στιγμή! Ξαναφώναξε ό Τιμπώ. Μπορείς τουλάχιστον να μου δανείσης αυτό το έξαιρετο άλογό σου ;...»

— Όχι!... Ούτε αυτό δέν γίνεται!

«Ο Τιμπώ αναγκάστηκε τότε, να κάνη μία καινούρια ύποχώρησι.

— Κύριε, τουλάχιστον πάρτε αυτήν την έπιστολή, πηγαίνετε την στο Μπλουά, και φέρτε μου άπάντησι άπόψε!... Έτσι, καθυστερώντας για αύριο την αναχώρησί σας, σώνετε τουλάχιστον τή ζωή ένός ανθρώπου!

«Ο Ρασκάς σκέφθηκε, ότι αυτή ή άργοπορία του δέν θά τον έβλαπτε και πολύ, άφου μάλιστα έπρόκειτο και για τή ζωή ένός ανθρώπου. Δέχθηκε πρόθυμα την πρότασι του ξενοδόχου, ό όποιος τούδωσε την έπιστολή τής δουκίσσης για το Μπλουά, προσθέτοντας:

— Θά τή δώσετε στον προορισμό της και θά μου φέρετε άμέσως την άπάντησι!... Σας ευχαριστώ κιόλας, κι' ό Θεός μαζί σας, γιατί σώνετε τή ζωή ένός κυλού χριστιανού!

Σέ λίγο ό Ρασκάς καθώς έκάλπαζε για το Μπλουά, σκιρτούσε άπ' τή χαρά του. Κρατούσε στα χέρια του τή δούκισσα ντέ Σεβρέζ, και σκεπτόταν διαρκώς τα λόγια του πάτερ-Ίωσήφ:

— Έμπόδισε με κάθε τρόπο, να συναντηθώ ή δουξ τής Βανδώμης, με τή δούκισσα ντέ Σεβρέζ!

«Όνειρα δόξης και μεγαλείου ζάλιζαν τώρα το μυαλό του Ρασκάς. Γελώντας άπ' τή χαρά του, σκεπτόταν και μονολογούσε:

— Αυτός ό παληορρασοφόρος ό Κορινιάν, θά ταπεινωθώ όριστικά άπ' τόν θρίαμβό μου!

«Όταν έφθασε στο Μπλουά, πήγε κατ' ευθείαν στο ξενοδοχείο του. Κλεισμένος τώρα στο δωμάτιό του, άποσφράγισε άναιδέστατα την έπιστολή που του έμπιστεύτηκαν και διάβασε τα έξης:

«Είμαι στο Μαρσ-νουά, και πρέπει να σας δω, το γρηγορότερο!... Είστε στο Μπλουά; Άν όχι, ό Σαβερνύ τότε θά σας ανακοινώση το περιεχόμενο τής παρουσίας μου!... Έάν ναι, τότε που θά σας βρω;... Πέστε το στον έπιφέροντα, ό όποιος είναι άνθρωπος τής έμπιστοσύνης μας! Πού είναι ό Σαλαί ;... Άχ, φτώχέ Σαλαί!... Πώς θά τόν είδοποιήσουμε;... Χαίρε, έξάδελφέ μου! Περιμένω γρήγορα νέα σου... Έγώ έχω καινούργιο σχέδιο...»

Μ α ρ ί α

«Ο Ρασκάς, άφου διάβασε την έπιστολή αυτή τής δουκίσσης, κά-

θησε στο τραπέζι κι' έγραψε την έπιστολή:

«Σεβασμιώτατε καρδινάλιε...»

Εώδηρα όλα μου τα χρήματα, για να δωροδοκήσω μερικούς ύπηρέτες. Ανό φορές μονομάχησα ως τώρα, και πληγώθηκα στο μπράτσο. Άλλωστε, ή ζωή μου σας ανήκει, κι' ή πληγή μου δέν μ' έμποδίζει στα ύπερ τής Σεβασμιότητός Σας καθήκοντά μου...»

«Κατώρθωσα όμως κάτι σπουδαιότατο. Η δούκισσα βρίσκεται κρυμμένη στο Μαρσνουά, κοντά στο δάσος μέσα, σε μία μικρή έλαια... Θα μτώ σ' αυτή και ύπόσχομαι να έπιτηρώ τα πάντα άπαρατήρητος... Προσπαθει ν' αλλάξη άλληλογραφία, με το ύψηλό πρόσωπο που μου ύποδειξατε... Κρατάω όμως, τις έπιστολές της... Ευαρεστηθήτε να μου στείλετε μερικά χρήματα...»

«Ο άφωσιωμένος σας ΡΑΣΚΑΣ»

Τελειώνοντας την έπιστολή του αυτή, ό «κοντοπίθαρος» κατάσκοπος, σκέφθηκε με χαρά:

— Όλα μου έρχονται περίφημα!...

Κατά τα μεσάνυχτα, βγήκε και τράβηξε τρεχάτος για το φρούριο τής πόλεως. Για να τόν θάλουν μέσα, άρχισε να τραγουδά βροντερά και να κάνη δαιμονισμένο θόρυβο. Οί φρουροί τόν άρπαξαν πραγματικά κι' έτοιμαζόντουσαν να τόν δείρουν άσχημα.

Μά ό Ρασκάς έβγαλε τότε την περγαμνή του πάτερ - Ίωσήφ, ζήτησε κατεπειγόντως τόν φρούραρχο, και του είπε:

— Διαβάστε το, παρακαλώ, αυτό το έγγραφο!

«Ο φρούραρχος διάβασε την περγαμνή, και δαγκάνοντας τα χείλη του άπό άνίσχυρη λύσσα, είπε ξερά στον κατάσκοπο:

— Τί σου χρειάζεται ;... Μίλα και θά δώσω τις σχετικές διαταγές!

— Θέλω έναν ίππέα, να τρέξη άμέσως στο Παρίσι, για να πάη αυτό το γράμμα μου στη Σεβασμιότητά του τόν καρδινάλιο!

«Ο φρούραρχος τούστρεψε τή ράχι άμέσως, σαν να τόν περιφρονούσε κι' έδωσε διαταγή να έτοιμασθώ άμέσως ό έφιππος αυτός άγγελιαφόρος.

Δέκα λεπτά τής ώρας άργότερα, ό έφιππος στρατιώτης έτρεχε όλοταχώς για το Παρίσι.

«Ο Ρασκάς τότε, τράβηξε κατ' ευθείαν στο μέγαρο Σαβερνύ. Στόν ύπηρέτη που δισταζε να του ανοίξη, είπε ότι έρχόταν εκ μέρους τής δουκίσσης ντέ Σεβρέζ.

«Ο Σαβερνύ άπουσίαζε, έπίτηδες, για να μην άναμιχθώ με τή συνωμοσία. Έτσι ό Ρασκάς έγινε δεχτός άπό έναν εξάδελφο του Σαβερνύ, τόν ύποκόμητα ντέ Ντρουέ.

Είκοσι-δυό μόλις έτών ό ύποκόμης, ώραιος και χαριτωμένος νέος, άγαπούσε τρελλά τή δούκισσα ντέ Σεβρέζ. Έπομένως, ήταν μπερδεμένος κι' αυτός με τή συνωμοσία.

Δέχθηκε ευγενικά τόν Ρασκάς.

— Δώστε μου την έπιστολή τής κυρίας δουκίσσης! του είπε κατόπιν. Άναπληρώ έγώ σε όλα, τόν κύριο Σαβερνύ!

(Άκολουθεί)

Άπό τής 6 Νοεμβρίου άρχισε ή διανομή του βιβλίου

«ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ»
του Άλεξ. Δουμά - πατρός

Έπίσης συνεχίζεται ή διανομή των Α', Β', Γ', Ε', ΣΤ' και Ζ' βιβλίων μας: «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ», του Άλφ. Κάο, «Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ» του Δουμά υιού, ή «ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ» του Άββά Πρεβό, ή «ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΑΑ» του Λαμαρτίνου, ή «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» του Μυσσέ, ή «ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ» τής Ντελλύ και «ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ» του Άλεξάνδρου Δουμά - πατρός, «ΑΠ' ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τής Ντελλύ.

Τό «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» και ή «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ», για να ευχαριστήσουν τους πολυπληθείς άναγνώστας των, άπεφάσισαν, εκτός των βιβλίων που τους προσφέρουν κάθε μήνα ως δώρον, να τους διευκολύνουν ν' άποκτήσουν και τα άλλα βιβλία τής βιβλιοθήκης των. Έτσι, όσοι άπό τους άναγνώστας μας παρουσιάζουν τα τέσσερα δελτία, τα όποια χρειάζονται για να πάρουν την «ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ», θά δύνανται να πάρουν συγχρόνως και την «ΠΛΗΓΩΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ» του Μπαλζάκ ή την «ΣΦΙΓΓΑ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ» του Ίουλιού Βέρν πληρώνοντας, ό κ τ ω δραχμάς για τό κάθε άπ' αυτά, αντί των 20 που τιμώνται έκαστον.